

آدم‌ها داشتن چیزهای منحصر به فرد جذاب است. هنوز هم با وجود درخواست زیاد از طلافروش‌ها، تولید کارها در تعداد بسیار محدود است و از بعضی کارها تنها یک بار ساخته می‌شود.»

● همیشه فاصله‌ای هست

علاقه به معماری ایران و سال‌ها کار کردن در این زمینه ایده‌های اولیه طرح‌های جواهر را در ذهن او نقش زد، یعنی روی مجموعه‌های «معماری» و «فاصله» کار می‌کرد. «دیدن بناهای تاریخی ایران برایم بسیار جذاب بوده و در یک دوره ای برای دیدن این آثار سفر می‌کردم. کم‌کم دیدم می‌توانم با جواهر این‌ها را احیا و از گوشه‌های تاریخی کشور در کارها استفاده کنم. حاصل سفر من به نقاط مختلف ایران و علاقه و بررسی معماری دوره‌های مختلف، تبدیل شدن هر شهر به یک جواهر بود. آویزی که جایزه فلورانس را گرفت برگرفته از آجرکاری مسجد تاریخانه دامغان از همین مجموعه است. مسجد تاریخانه دامغان پیشتر آتشکده بوده قدمتش به دوره ساسانیان می‌رسد. دوره سلجوقیان بخش آجرکاری به آن اضافه شده که من با دو بیست و زمر ریز آن را در یک جواهر اجرا کردم. آجرکاری بحث‌های بسیار زیبایی شناسانه قوی دارد. اینکه آن زمان آجرکار با فکر و برخورد معاصر به آجرها نگاه کرده و خط را سطح دیده بسیار جالب است. همچنین

عنوان: موج

مجموعه: نوسان

سال طراحی: ۱۳۹۲

هماهنگ با لباس‌هایم نداشتم و طراحی و ساخت جواهراتی را برای خودم شروع کردم. کم‌کم دیدم این کار برایم جذاب‌تر است چرا که محدودتر بودن این کار باعث می‌شود راحت‌تر بحث‌های زیباشناسی را در آن اعمال کنی و به شکلی مجسمه‌سازی در ابعاد کوچک‌تر است و خیلی به روحیاتم نزدیک‌تر است. این شد که معماری و جواهر را به موازات هم پیش بردم و بتدریج جواهر پررنگ‌تر شد چرا که بعد از نخستین نمایش خصوصی کارهایم در سال ۸۸ متوجه شدم به صورت ناخودآگاه در مسیر حرفه‌ای درستی قرار گرفته‌ام. همه از کارها هیجان زده می‌شدند و سفارش‌های بسیاری گرفتم و متوجه شدم برای

عنوان: همیشه

مجموعه: نوسان

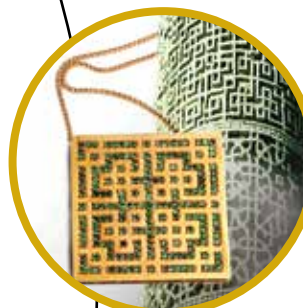
سال طراحی: ۱۳۹۲

عنوان: سمت

مجموعه: همیشه

سال طراحی: ۱۳۹۳

عنوان: آجرکاری

مجموعه: معماری

سال طراحی: ۱۳۹۱

این آویز برنده

جایزه فلورانس شد

گفت‌وگو با بنفشه همتی بانوی هنرمندی که طراحی‌های جواهرش با الهام از هنر معماری ایرانی جوایز بین‌المللی کسب کرده است

هر شهر جواهری است در دستانش

محدثه طالبی

بهار از دیوارهای کوتاه اندک کوچ‌باغ‌های ماندگار در قلهک سرک می‌گذرد بیرون. این طرف‌تر ساختمان‌ها مثل هر جای دیگر این شهر هر کدام برای خودشان برجی هستند. مرتفع، عظیم و گاهی نخراشیده و زمخت. در یکی از هزاران واحد ساختمان‌های این خیابان اما بانویی هنرمند در حال ترکیب عالی‌ترین حد ظرافت با زیبایی است. در حال پدید آوردن جواهرهایی که چشم هنر دنیا را بار دیگر رو به تاریخ و فرهنگ ایران گشوده. این هنرمند بنفشه همتی است. کسی که اثرش در سال جاری میلادی (۲۰۱۷) برنده جایزه بین‌المللی یکی از معتبرترین و مطرح‌ترین مسابقات طراحی و هنر یعنی «آرت‌اند دیزاین فلورانس» (هنر و طراحی در شهر فلورانس ایتالیا) شده؛ آویزی ساخته شده از دو بیست قطعه زمرد و با الهام از آجرکاری سنتی معماری ایران که داوران اروپایی را شگفت زده کرد. همتی در جشنواره مد و پوشاک فجر اسفندماه ۹۵ نیز با جواهر دیگرش که در آن هم از فرم‌ها و عناصر معماری استفاده شده، رتبه دوم را به دست آورده، جواهرهایی که نه صرفاً به سبب ارزش مادی سنگ‌ها و طلاها، که به خاطر طراحی منحصر به فردشان مطرح شده‌اند. بنفشه به معنای واقعی کلمه یک هنرمند است. کسی که بیش از بیست سال است به قول خودش در کوران فعالیت‌های هنری قرار دارد و با سیالیتی آرام دغدغه‌های جدی شخصی و اجتماعی‌اش را که تفکر اندیشیده پشتش نهفته، با هنر بیان می‌کند دغدغه‌هایی که اتفاقاً خیلی‌هایشان به زن بودن مربوط است. به زن معاصر.